

ved Udgangen af Februar; tre Uger efter skulle de vedkommende indsende deres Anmeldelser, og 14 Dage derefter skal Justitsministeren have bestemt sig. Det kan gaae hen i April, inden de vedkommende Søfarende, som gjerne kun ligge hjemme i Januar og Februar Maaneder, kunne faae at vide, om de tør seile ud eller ikke. Derved gaae Mange, som nu seile i Begyndelsen af Mars, Glip af deres sædvanlige Hyre og ere saaledes meget uheldigt stillede. Denne Forandring — naar det kan være anderledes — anseer jeg for meget uheldig, og dog har det været — det veed jeg — den høitagtede Ministers Mening at søge at hjælpe de Søfarende; thi han beklagede, da han forelagde Udkastet, ikke at kunne komme til nogen heldigere Bestemmelse. Vi have dernæst beholdt denne Bestemmelse om Underholdningspenge; de, der nu blive tagne i Løbet af Vinteren, skulle ligge hjemme paa Sultecuur paa en ubestemt Tid, det har stundom truffet sig, at Folk ere blevne stoppede i 7 til 8 Maaneder, og saa har man sendt dem deres Søfartsbøger og sagt, at nu har man ikke Brug for dem. Men denne Standsning i 7 til 8 Maaneder og uden det Nødvendige til Livets Opbold have de ikke faaet det Ringeste tilgode; skrevet for i deres Tjenestetid. Saaledes har det været bestemt og saaledes foreslaaes det nu; jeg troer, at der i denne Henseende bør stee Forandring. Og Ministeriet gaaer endnu videre. Foruden at fastholde og udvide til Skade for de Befarne de bestaaende Bestemmelser, hævder det sig selv en Ret, som Ministeriet ikke hidtil har havt, til udenfor den ordentlige Indkaldelse at foreskrive en overordentlig Indkaldelse enten i Tilfælde af Krigsberedskab eller af andre Grunde. Ja, det er en selvølgelig Sag, naar der virkelig er Krigsberedskab, men „af andre Grunde“ er noget meget Løst; thi vi have jo seet Exempler paa, hvorledes Humlebælt Bugt har været et meget stærkt Tiltrækningspunkt for flere af vore Skibe, og hvorfor? Ja, det kan jeg ikke udtale mig nærmere om; men vist er det, at skulde en eller anden fyrstelig Person komme hertil, som skulde have en passende Ledfagelse hjemad, og Marineministeriet endnu har Noget tilovers paa Udrustningskontoen, saa er der ikke Noget i Veien

for, at der kan besørjes en overordentlig Indkaldelse af de Befarne for passende at ledsage vedkommende fyrstelige Person hjemad. Det kan ogsaa være en af de „andre Grunde“, og at dette nu skulde være lovbestemt her, og den Ret, Ministeriet hidtil har havt, saaledes udvides, er atter ikke i de Befarnes Interesse. Jeg vilde være med til at give Ministeriet denne Ret, altsaa Ret til to Gange Indkaldelse om Aaret. f. Ex., naar man saa vilde lempe de af mig tidligere omtalte Bestemmelser; thi hvorvel det maaskee kan være noget i Deherernes og Handelens Interesse at have een aarlig Indkaldelse, saa troer jeg, det vil være i høi Grad i de Befarnes Interesse at faae to aarlige Indkaldelser, eller at man endog derudover udvider Ministeriets Ret, idet Tjenestbyrden derved vilde fordeles mere ligeligt. Bestemmelsen i § 31 sidste Stykke anseer jeg for overflødig, ja endog for skadelig for Udviklingen af vor Søfart; jeg troer ikke, der bør lægges Hindringer i veien for, at de Waend, som komme til Søværnet af Lyst til Søen, gaae over til de Befarne og overføres til Sørollen. Jeg troer, at vi maae rydde alle Hindringer tilside, som stille sig i veien for, at Folk gaae den Vej, nemlig tilføes, og udstrive vi temmelig rundelig til Søværnet, hvad der ikke kan være Nogetsomhelst til Hindrer for, behøve vi ikke denne Bestemmelse. At indkalde dem efter Grad kan være rigtigt, men naar det hedder, at de skulle forfremmes, naar de have den fornødne Befarenhed, til Heelbefarne, da er det desværre Noget, der ikke foregaaer med den fornødne Orden. Jeg kjender Waend, der have været heelbefarne endog i flere Aar, og desuagtet ere blevne indkaldte som halobefarne, og det har tilfølg, at Heelbefarne, som have eet eller to Døgter, og som ellers vilde være slupne fri, kunne blive indkaldte i deres Sted. Bestemmelsen i § 32 er en ny Regel, som jeg talter den høitæredede Minister for, at han har optaget. Som Følge deraf maa der rimeligviis tilføies en midlertidig Bestemmelse om, at de, der allerede have tjent eller gjort Døgt, kunne faae omstrevet deres Tjenestetid efter de samme Regler. Det er ikke noget vanskeligt Arbejde, thi, saavidt jeg veed, have vi en 3,000 Søbefarne i Stamerullerne, og det er ikke